

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Decizie tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

DECIZIE

Cererea nr. 29352/09
Andrei CASTRAVEȚ și Oleg MUSIENCO
versus Republica Moldova

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită la 24 martie 2020 într-un Comitet compus din:

Arnfinn Bårdsen, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Peeter Roosma, *judecători*,

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Având în vedere cererea de mai sus depusă la 26 martie 2009,

Având în vedere observațiile prezentate de către Guvernul reclamat și observațiile prezentate în replică de către reclamânți,

Deliberând, decide următoarele:

ÎN FAPT

Reclamânții, dl Andrei Castraveț și dl Oleg Musienco, sunt cetățeni moldoveni, născuți în 1946 și, respectiv, 1967, și locuiesc în Chișinău. Ei au fost reprezentați în fața Curții de către dl V. Nagacevschi, avocat în Chișinău.

Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl O. Rotari.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei decizii a fost efectuată de Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

Circumstanțele cauzei, prezentate de către părți, pot fi rezumate după cum urmează.

În 2005 reclamantii au fost învinuiți de însușirea ilicită a unor bunuri.

La 6 decembrie 2006 Judecătoria Botanica a achitat reclamantii. Această sentință a fost menținută de Curtea de Apel Chișinău și Curtea Supremă de Justiție la 23 februarie 2007 și, respectiv, 11 decembrie 2007, devenind astfel irevocabilă.

La 24 martie 2008 Procurorul General a depus la Curtea Supremă de Justiție un recurs în anulare împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție, solicitând rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel. El a invocat că instanțele apreciaseră în mod eronat probele și că „un viciu fundamental” s-a produs atunci când Curtea Supremă de Justiție a pronunțat decizia în lipsa avocatului reclamantilor.

La 9 februarie 2009 Curtea Supremă de Justiție a admis recursul în anulare declarat de către Procurorul General, a casat decizia Curții Supreme de Justiție și a Curții de Apel Chișinău și a trimis cauza pentru o nouă examinare în fond în fața instanței de apel.

La 23 decembrie 2009 Curtea de Apel a reexaminat cauza și a achitat reclamantii din nou. Nefiind contestată de nimeni, hotărârea a devenit irevocabilă.

PLÂNGEREA

Reclamantii s-au plâns în baza Articolului 6 din Convenție că procedura de recurs în anulare desfășurată după achitarea lor definitivă a încălcat dreptul lor la un proces echitabil.

ÎN DREPT

Reclamantii s-au plâns în baza Articolului 6 § 1 din Convenție că procesul nu a fost echitabil. Pasajele relevante ale Articolului 6 din Convenție prevăd următoarele:

„Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil (...) de către o instanță (...), care va hotărî (...) asupra temeiniciei oricărei acuzații penale îndreptate împotriva sa...”

Guvernul a susținut, *inter alia*, că după achitarea lor repetată, reclamantii și-au pierdut statutul de victimă.

Curtea reiterează că un reclamant nu poate pretinde a fi victima unei încălcări a dreptului său la un proces echitabil în sensul Articolului 6 din Convenție, care, potrivit lui, ar fi avut loc în cadrul unei proceduri încetate

DECIZIA CASTRAVEȚ ȘI MUSIENCO v. REPUBLICA MOLDOVA

sau în rezultatul căreia el fusese achitat (a se vedea *Osmanov și Husseinov v. Bulgaria* (dec.), nr. 54178/00 și 59901/00, 4 septembrie 2003).

Curtea notează că procesul împotriva reclamantilor s-a finalizat cu achitarea lor definitivă de către Curtea de Apel Chișinău la 23 decembrie 2009. Curtea consideră că în asemenea circumstanțe reclamantii nu mai pot pretinde calitatea de victimă a unei încălcări a dreptului lor la un proces echitabil. Prin urmare, cererea trebuie respinsă în conformitate cu Articolul 35 §§ 3 și 4 din Convenție.

Din aceste motive, Curtea în unanimitate,

Declară cererea inadmisibilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 14 mai 2020.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Arnfinn Bårdsen
Președinte